

Оживаючі фігури

Куратори – Француза Лакосте, Павло Гудімов

11.04 – 23.04.12

Ліна Анжан / Дені Бернар / Емманюель Борнстайн / Анатолій Бєлов / Мюр'єль Моде / Данієль Дежан / Гаель Іпполіт / Ростислав Котерлін / Володимир Костирко / Станіслав Перфецький

Фігуративне мистецтво займає важливе місце в історії мистецтв ХХ століття. Незважаючи на те, що у 1970-80х роках французькі установи залишили його поза увагою, прославляючи концептуальне мистецтво, фігуративне мистецтво не зникло. Воно опинилося в стані «чистилища»: роботи художників-фігуративістів цього періоду рідко експонуються і продаються. У Великобританії та Німеччині, де живопис завжди високо цінувався, позиція культурних закладів інша. Вони надають підтримку художникам неоекспресіонізму, таким як Луціан Фройд, Френсіс Бекон, а також Базеліц, Люперц та Пенк. За останні декілька років все більше виставок та масштабних ярмарків сучасного мистецтва констатують поживлення фігуративного «руху» серед художників. Виставка «Оживаючі фігури» доводить це і демонструє пристрасть молодих авторів до відображення тіла. Усі представлені художники, більшість із яких народилися в 1970-80х роках, у своїх роботах та дослідженнях обирають виключно фігуративне мистецтво. Виставка об'єднує регіональних паризьких та українських художників, твори яких, при формальному та технічному плюралізмі, спрямовані на вираження однієї ідеї.

Франсуаза Лакосте

На зламі мистецьких епох новий фігуративний живопис набуває особливої актуальності. Перебуваючи довгий час в конфлікті та протиставленні до абстрактних течій у мистецтві, явище фігуративу отримало нову свободу, скинувши тягар упереджень та канонічності – на противагу абстракціонізму, який встиг набути канонів та інституалізуватися. Пройшовши досить довгий шлях медійних експериментів та пошуків, автори все частіше обирають територію живопису. Це медійне нашарування спричинило виникнення нового смислового та сюжетного формату образотворення. Перед художниками нового фігуративу постає задача дослідження тонкого психологізму крізь призму форми людського тіла, вони знову шукають універсальне в індивідуальному, підпорядковуючи художній пошук ремеслу. Кожен автор бачить по-своєму місце фігури в мистецтві. Почасти присутнє нагромадження форм і образів, ірраціональних емоційних проявів – фізичних мук і страху на грані безумства. Гіпнотичний вплив зображуваного людського тіла «запрошує» глядача до інтелектуальної гри – дослідження фізіології та сексуальності на макро- та мікрорівнях, експериментального зіставлення та протиставлення психоделічної форми та її наповнення. Українські автори досить різнопланові. Нахабний Котерлін розмиває формальні межі, послуговуючись методами постмодернізму водночас іронізуючи, наголошуючи на його відмиранні, залишається, поза тим, фігуративістом. Бєлов експериментує із актуальною і соціально-критичною графікою на грані ілюстрації та стріт-арту. Перфецький є послідовником поп-арту з ідеалізацією форми та буквальним нашаруванням фігуративних образів з різних епох. Костирко, як «новий старий майстер», веде свою гру у сфері містифікації та історії мистецтва й виводить фігуратив на новий рівень, який, щоправда, ще не отримав у художника свою актуальнішу назву. Живопис ламає уявлення про навколишнє, відкриває і безсоромно виставляє напоказ нові грані та сторони, а побутовість предметних сюжетів розпадається на геометричні елементи напіваабстрактного. Деякі полотна – ні що інше, як роздуми художника про баланс сил та людських правил, що намагаються одночасно дослідити людину рухом ліній та композицією кольорових плям.

За додатковою інформацією, коментарями учасників подій і фотоматеріалами звертайтеся:
Ростислав Більдер +38 067 547 22 86, pr@gudimov.com

Арт-центр Я Галерея у Києві, Хорива, 49Б, /044/ 492 92 03, у Дніпропетровську, Гусенка, 17, /056/ 713 57 13